

ur hylli og samhug hinna hugsandi manna. Vér óskum eðli-
lega eftir því, að trú vor útbreiðist víða, og vér erum ekki að
ástæðulausu óþolinmóðir yfir afturhaldi því, sem kemur í veg
fyrir að margir skilja við hið gamla og úrelta, sem hefir mist
gildi sitt, og finna fult frelsi fyrir sjálfa sig í vorri trú. Þegar
eg hugsa um hvernig trú vor geti náð fljótri og mikilli út-
breiðslu, sem hin viðurkenda sanna mynd hins upplýsta krist-
indóms, þá dettur mér æfinlega í hug þrjár aðferðir, Fyrsta
aðferðin snertir oss alla, önnur snertir nokkra af oss og hin
þriðja er máske ekki á valdi neinna.

Fyrsta aðferðin til að útbreiða trú vora á meðal allra
manna er að vér finnum í henni fullnægingu trúarþarfa vorra.
Fyrsta tilhneiging vor, þegar vér brjótum oss lausa frá ein-
hverri rangri trú, er að eins að sýna fram á villurnar í staðhæf-
ingum þeirrar trúar og þannig að ná vitsmunalegum sigri yfir
henni. En vér verðum að sýna að hin nýja trúarstefna vor
hafi eins góða, ef ekki betri, hjálp til reiðu fyrir syndir, ógæfu
og sorgir mannanna, og gamla trúin sem vér yfirgáfum. Ef eg
ekki findi að trú vor unitara virkilega fullnægir þessum sálar-
þörfum, þá mundi eg álíta hana mjög ófullkomna trú. En
mér hefir ekki reynst hún ófullkomin. Lækning allra mann-
legra sorga og meina er guð, og með því að gerast unitari öðl-
aðist eg þá fullvissu, að mín mannlega tilvera stæði í lifandi
sambandi við guð. Að hann hefði ótakmarkaðan kærleik og
mátt til þess að láta sína eigin gjöf í mínum mannlegu hæfileik-
um verða að fullum notum. Eg fékk þá vissu að hann, sem
talaði til mín í gegnum mínar eigin hugsjónir, sem veitti mér
hvatningu og uppörfun með þeim, gat fullnægt öllum mínum
þörfum, með ótakmörkuðum kærleik og samhug, og hin stöð-
uga óendanlega umhyggja var mér fagnaðarefni í blíðu og stríðu.
Eg er sannfærður um, að vér allir finnum slíka fullvissu og eg
held því fram að vér ættum að birta þessa trúarvissu öðrum
með einlægum áhuga, svo enginn hafi ástæðu til að halda, að
trúarbrögð vor séu að eins hæli fyrir þá, sem efast án hinnar
andlegu huggunar og trausts, sem í öðrum trúarbrögðum sé að
finna. Og þegar vér útbreiðum þessa kosti trúar vorrar, þá